

Sygn. akt: I 1 C 2607/18 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2019 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kokowska-Kuternoga

Protokolant: sekretarz sądowy Aleksandra Miksza

po rozpoznaniu w dniu 25 września 2019 r. w Gdyni

sprawy z powództwa (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko M. B.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego M. B. na rzecz powoda (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 5473, 07 zł (pięć tysięcy czterysta siedemdziesiąt trzy 07/100 złotych) z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP -nie więcej niż maksymalne odsetki za opóźnienie-od dnia 4.1.2018r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanego M. B. na rzecz powoda (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 930,00 zł (dziewięćset trzydzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 900,00 (dziewięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów wynagrodzenia kuratora;

UZASADNIENIE

Powód – (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w dniu 11.1.2018 r. wniósł pozew przeciwko M. B. zasądzenie kwoty 4234, 72 zł wraz z umownymi odsetkami od dnia 5 stycznia 2018 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż na podstawie wystawionego przez siebie wyciągu z ksiąg bankowych, posiada wymagalną wierzytelność wobec pozwanego z tytułu umowy nr (...) z dnia 17.8.2015r , wynoszącą na dzień sporządzenia wyciągu, kwotę dochodzoną niniejszym pozwem. Jak wynika z uzasadnienia pozwu, wezwania do spłaty zadłużenia, kierowane na adres pozwanego nie spowodowały spłaty długu.

(pozew, k. 20-21v)

Nakazem zapłaty z dnia 12 kwietnia 2018 r., wydanym w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt I 1 Nc 338/18, Sąd uwzględnił żądanie pozwu w całości.

(nakaz zapłaty – k. 39)

Pozwanemu nie można było skutecznie doręczyć w/w nakazu zapłaty , wobec czego postanowieniem z dnia 3.10.2018r uchylono go i postępowanie zawieszono w dniu 26.10.2018r

(postanowienia , k. 49, 52 – k. 6-7)

Na skutek wniosku o ustanowienie kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu, postanowieniem z dnia 212.4.2019r podjęto postępowanie. Kurator nie znalazł aktualnego miejsca zamieszkania pozwanego, wniósł o oddalenie powództwa w całości

(postanowienie, k. 71, OP, k. 86-87)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

M. B. i (...) Bank (...) Spółkę Akcyjną / (...) / z siedzibą w W. łączyła umowa nr (...) z dnia 28.1.2011r, na podstawie której otrzymał limit kredytowy do 5000 zł dla karty kredytowej visa classic na okres 12-u miesięcy z automatycznym przedłużeniem na następne 12-e miesięcy przy braku wypowiedzenia z której ze stron. W okresie obowiązywania umowy, doprowadził do powstania zaległości w wysokości 4097, 92 zł, co spowodowało wypowiedzenie umowy w dniu 27.5.2015r i wystawienie w dniu 5.1.2018r wyciągu z ksiąg bankowych, w którym stwierdzono, iż w księgach (...) SA figuruje wymagalne zobowiązanie w kwocie 5473, 07 zł, wynikające z w/w umowy wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym od kwoty 4234, 72 zł liczonymi do dnia 8 lutego 2015 r do dnia 3.1.2018r. w kwocie 1223, 35 zł, kosztami wysyłki 15 zł.

bezsporne, a nadto: wyciąg z ksiąg banku- k. 32, historia rachunku, k. 32-35, umowa, k. 33-34, wypowiedzenie umowy, k. 35,

Wezwanie do zapłaty oraz wypowiedzenie umowy, zawierające opis zadłużenia, kierowane na adres M. B. nie spowodowało spłaty zadłużenia.

bez sporne, ponadto: wezwanie – k.36, dowód doręczenia k.37-38;

Strona pozwana, mimo wezwania, nie przedstawiła żadnych dowodów w tej sprawie

bez sporne,

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową w toku postępowania. Dowody uznane zostały za wiarygodne w całości, albowiem nie budzą one zastrzeżeń, co do autentyczności i prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, tym bardziej, że żadna ze stron, nie negowała ich mocy dowodowej. Dokumenty te, zdaniem Sądu pokazują logiczny, spójny ciąg zdarzeń wskazany przez powoda i w zasadzie nie negowany przez pozwanego, który doprowadził do powstania zadłużenia dochodzonego pozwem.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W niniejszej sprawie bezspornym było, iż na podstawie wyciągu z ksiąg bankowych powoda, zadłużenie pozwanego z tytułu umowy nr (...), stanowi kwotę 4234, 72 zł. Na podstawie powyższego dokumentu, powodowi należne są również odsetki umowne w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym tej kwoty naliczone przez powoda do dnia 3.1.2018 r w wysokości 1223, 35 zł i umowne od dnia wniesienia pozwu w tej sprawie.

Spornym w tej sprawie nie było też, że pozwany nie spłacił w/w zadłużenia.

Jak stanowi art. 69 ust. 1 Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz.U.02.72.665) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na określony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Zgodnie natomiast z treścią przepisu art. 76 powyższej ustawy, zasady

oprocentowania kredytu określa umowa kredytu. Na podstawie art. 78. Tej ustawy, do umów pożyczek pieniężnych zawieranych przez bank stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące zabezpieczenia spłaty i oprocentowania kredytu.

Należy stwierdzić, że pozwany zawarł umowę pożyczki gotówkowej na karcie kredytowej z powodem, zaprzestając spłaty wynikających z niej zobowiązań, co stwierdzone zostało dokumentem w postaci wyciągu z ksiąg bankowych powodowego banku, umową o kartę, których to dokumentów pozwany nigdy nie negował, a istnienie długu i jego wysokość została dodatkowo potwierdzona korespondencją stron, wobec tego, Sąd uznał powództwo za zasadne w zakresie wynikającym z w/w wyciągu należności pozwanego, z którego wynika zadłużenie dochodzone pozwem.

Pozwany nie zapłacił należności dochodzonej pozwem, nie kwestionował jej wysokości, ani sposobu naliczenia, nie wykazał też w żaden sposób, żeby nie był zobowiązany z tytułu zaległości naliczonych z w/w umowy, ani aby dokonał wpłat stanowiących spłatę całości zadłużenia/ art. 6 kc- Ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne./ Tak więc nie ma dowodów tej sprawie potwierdzających dokonanie wpłat, które w całości miałyby zaspokoić dług powoda. Pozwany nie przedstawił żadnych dowodów w tej sprawie.

Sąd, biorąc pod uwagę w/w fakty, uwzględnił powództwo w całości i orzekł jak w punkcie I wyroku, zasądając dochodzoną pozwem kwotę 5473, 07 zł wraz z odsetkami umownymi/ art. 481 kc:” § 1. Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

§ 2. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy.

§ 2¹. Maksymalna wysokość odsetek za opóźnienie nie może w stosunku rocznym przekraczać dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie (odsetki maksymalne za opóźnienie).

§ 2². Jeżeli wysokość odsetek za opóźnienie przekracza wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie, należą się odsetki maksymalne za opóźnienie.

§ 2³. Postanowienia umowne nie mogą wyłączać ani ograniczać przepisów o odsetkach maksymalnych za opóźnienie, także w przypadku dokonania wyboru prawa obcego. W takim przypadku stosuje się przepisy ustawy.

§ 2⁴. Minister Sprawiedliwości ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski", wysokość odsetek ustawowych za opóźnienie.” i 482 kc:” § 1. Od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy.

§ 2. Przepis paragrafu poprzedzającego nie dotyczy pożyczek długoterminowych udzielanych przez instytucje kredytowe.”

O kosztach procesu w pkt II sentencji wyroku Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 kpc i art. 108 kpc, obciążając pozwaną kosztami procesu w całości. Na koszty tej sprawy składają się: opłata od pozwu – 30 zł i 900 zł wynagrodzenie kuratora.